

Kdo může zastavit čas,
jenž chvátá jak závodní kůň -
vpřed spěšně běží, letí,
přes každou strž a tůň?

Tak rád by mnohý z nás,
chtěl zastavit ten čas
a chtěl by dlouho ve zdraví,
prožívat mladosti krás.

Čas ale prchá, pádí,
nezadržitelně dál a dál.
Člověče milý, pamatuj:
Tvůj konec čeká tě opodál!

Tvůj zrak když spatřil první den,
byl už ti ortel přisouzen...
Každým dnem blíž a blíž,
k smrti jsi puzen!

Memento mori!
Slyš varovný hlas,
neb nikdo neví z nás,
kdy padne jak ten zralý klas.

MEMENTO MORI!
MEMENTO MORI!

„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo.

A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“ Jan 14,1

„Já jsem ta cesta, pravda i život.
Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ Jan 14,6

VĚŘÍM V TEBE.
MÁM V TOBĚ JISTOTU,
NEJEN ZA JASNÉHO POČASÍ,
ALE HLAVNĚ V BOLESTI,
KTERÁ MI SVÍRÁ HRDLO.
VĚŘÍM V TEBE,
NEBOŤ TY SES MOHL
BOLESTI VYHNOUT.
MOHL JSI ŽÍT V BLAŽENOSTI,
MÍSTO TOHO JSI VŠAK SESTOUPIL
NA TOTO MÍSTO BOLESTI,
ABYS NÁM
DAL POZNAT BLAŽENOST.

ERNESTO OLIVIERO

WWW.PAULINKY.CZ